



Kampen for arbeiderklassens enhet

Taler

Emil Løvlien

Dato

9 april 1936

Omstendigheter

Landsmøtet for Norges Kommunistiske Parti

1 Siden Norges kommunistiske parti sist holdt landsmøte - våren 1932 - har der foregått veldige endringer i de politiske forhold både nasjonalt og internasjonalt.

5 Med begeistring og glede har vi i disse år fulgt utviklingen i Sovjetunionen, det stadig stigende opsving, socialismens endelige seier og sikringen av det klasseløse samfund over en sjettedel av jordkloden.

10 På den annen side har vi i den kapitalistiske verden frem for alt oplevet fascismens fremmarsj i Mellem-Europa. Vi så hvordan våre østerrikske kamerater modig kjempet på barrikadene mot de fascistiske bander. Vi har sett den tyske arbeiderklasse og hele det tyske folk bli styrtet ned i barbari og terror, nød og elendighet. Og det ikke minst derfor at det tyske socialdemokratis ledere hindret den tyske arbeiderklasse i å slutte sig sammen for enhetlig å bekjempe og
15 hindre utviklingen av det blodige Hitler-diktatur.

Vi har videre sett hvordan frem for alt den tyske fascisme etter 3 års herredømme har konsentrert alle sine krefter mot ett mål: å styrte verden ut i en ny krig, villere, grusommere enn noensinne.

20

Men på den annen side har vi også oplevet at arbeiderklassen i alle land har trukket verdifulle lærdommer av disse begivenheter og har begynt å skape enhets- og folkefronten mot fascismen og krigen. I Frankrike, Spania og Grekenland har denne enhet allerede kunnet stanse fascismen.

25

I disse land har arbeiderklassen vist hele verdens arbeidende masser veien vi må gå for å hindre krigen, for å slå fascismen, for å rykke fremover til erobring av

makten.

30

Med stolthet og glede kan vi idag slå fast at det er den kommunistiske Internasjonale, vår Komintern der står som den førende, organiserende og drivende kraft i kampen for enhetsfronten.

35 På Kominterns 7. kongress, denne mektige mønstring under Stalins, Dimitroffs og Thälmanns banner, formet vi den linje som idag samler millioner over hele jordkloden til kamp for krigens og fascismens tilintetgjørelse, til kamp for socialismens seier over hele verden. Det er i denne kongress's tegn at vårt landsmøte trer sammen. Med dens beslutninger som sikkert merke skal vi i disse
40 dager legge det enhetlige grunnlag for det arbeidende folks kamp i Norge.

Om vi ser på utviklingen her i landet i den forløpne periode så er det frem for alt en begivenhet som springer i øinene: Det norske Arbeiderpartis overtagelse av regjeringsmakten i 1935 og dets ettårige virke som regjeringsparti.

45

Det norske Arbeiderpartis regjering er opstått som et resultat av parlamentarisk samarbeide mellom det reaksjonære bondeparti og Det norske Arbeiderparti.

Borgerskapets partier har flertall i stortinget og det var alene ved avgjørende
50 løfter fra D.N.A.s ledelse til landets kapitalister at D.N.A. kom til regjeringsmakten. D.N.A.s 500 000 velgere betrakter imidlertid den nuværende politiske kurs fra D.N.A.s ledelse og regjering som et rent midlertidig onde, og ser i det kommende stortingsvalg og utsikten til et flertall utveien til å legge kursen om i retning venstre.

55

Når det gjelder arbeiderbevegelsen her i landet, så kan vi konstatere at den i de siste år har vært på marsj fremover. Fagbevegelsen er på 2-3 år vokset med 70 000 medlemmer og teller nu ca. 210 000 medlemmer. Nye lag av det arbeidende folk er kommet med i rekkene. Blandt fiskere og fangstfolk, landarbeidere,
60 funksjonærer, arbeiderne fra småindustri og håndverk, - nettop slike lag som før stod på siden av arbeiderbevegelsen - er veksten særlig stor.

Men også våre fiender bestreber sig på å konsolidere sine rekker.

65 Bølgeslagene fra fascismens fremstøt i Central-Europa har forlengst også nådd vårt land. Den krigsgale imperialistiske Hitler-fascisme strekker sine klør ut også

etter Skandinavia og truer de skandinaviske folks frihet og uavhengighet. Systematisk sprer Hitler-fascismen sin gift i det norske folk. Fra deres "nordiske central" i Lübeck går en strøm av fascistiske spioner og agenter, 70 propagandamateriale og klingende mynt. Overalt nærer og stimulerer Hitler-fascismen de fascistiske strømninger og organisasjoner i Norge, søker å vinne ideologisk og politisk innflytelse, gjennom sine finske fascistiske forbundsfeller søker den å trekke de nordiske stater med i sine forbryterske krigsplaner.

75 Hitler-fascismen, denne folkenes og civilisasjonens verste fiende henger som en trussel også over vårt folk, over vår arbeiderklasse.

Det er kapitalismens stadig stigende vanskeligheter, ved at de søker etter en utvei 80 på de brede massens bekostning, som har skapt den fascistiske fare. Dette blodige agentur for den mest reaksjonære del av finanskapitalen og et produkt av den råtnende parasiterende kapitalisme som skjelver for morgendagens sosiale revolusjon.

85 Kamerat Dimitrov har på Kominterns 7. kongress klart sagt hvorfor kapitalistklassen behøver fascismen, nemlig:

1. For å velte alle krisens byrder over på det arbeidende folk,
- 90 2. for å komme veksten av de revolusjonære krefter i forkjøpet,
3. for å løse problemet om markedene gjennom undertrykkelse av svakere folk, utbytte koloniene, og dele op verden på ny gjennom krig.

95 Har ikke de 8 måneder siden kongressen ytterligere bevist riktigheten av Dimitrovs ord?

Det kriseredne folk i land og by taper troen på borgerskapets politikk: og stadig større masser ser i den socialistiske arbeiderbevegelse og i arbeiderklassen sin 100 naturlige fører. Derfor utvides stadig klassefronten omkring arbeiderorganisasjonene som danner kjernen i denne front.

Men kapitalistklassen som kjemper for sitt system og sine privilegier ser nødvendigheten av å lede misnøien og utilfredsheten blandt de veldige 105 småborgerlige befolkningslag inn på en bane som tjener dem. Derfor ser vi at

der under ledelse av de mest reaksjonære krefter dannes organisasjoner som Nasjonal Samling og Fedrelandslaget.

110 Ved å utøve en tilsynelatende "radikal" kritikk over de borgerlige partiers politikk og ved en demagogisk løftepolitikk overfor de kriseredne masser, søker fascistene å få innflytelse over dem som er på marsj over mot arbeiderbevegelsen.

115 Fascismen vokser i Norge. Det er uansvarlig optreden å forsøke å bibringe arbeiderklassen den opfatning at den er på retur. Nasjonal Samling driver et meget iherdig agitasjons- og organisasjonsarbeide. Dets program og metoder er hentet vesentlig fra nasjonalsocialismen.

120 Etter tysk mønster bygger de op sin kamporganisasjon. Hirden er den rene S.A.organisasjon og avsløringen av N.S. kamporganisasjon nylig viser at nu er også de rene SS-svartskjortene på trappene.

Metodene i agitasjonen er nazimetodene. En grenseløs demagogi utfoldes. De
125 legger an på utfordrende og provokatorisk optreden mot den socialistiske politiske bevegelse og fagorganisasjonen. N.S. har begynt utgivelsen av et dagblad i Oslo. Titelen "Fritt Folk" er betegnende for demagogien og innholdet er derefter. De har laget et eget arbeidsløses aksjonsutvalg i Oslo, som til og med går i deputasjon til bystyret. Det er et typisk bevis på hvordan de søker å trenge
130 inn blant de lag av arbeiderne som de regner med er blitt skuffet over Arbeiderpartiets politikk, og som nu søker nye veier ut av nøden og elendigheten.

I Telemark kjøpte Quisling krisehjelpen med medlemmer og avis og alt i hop.

135 Rundt om på militære forlegninger optrer de som hjemme, og en stor procent av officerskorpset er åpne eller fordekte fascister.

N.-S "fører" Quisling, er en velkjent figur. Arbeiderne husker ham fra Menstad-
140 dagene. Han er en åpen forsvarer av Mussolinis og Hitlers krigspolitikk, og ved et fascistmøte i Montreaux blev Quisling valgt som den fascistiske verdenskomites propagandachef.

Ferdrelandslaget er en bredere organisasjon. Det opgis at den skal ha nære 100

000 medlemmer, heri iberegnet den ungdomsorganisasjon de har i likhet med N.S. Også Fe-laget ledes av reaksjonære officerer.

I tillegg til dette kommer borgerkrigsgardene Leidangen og Samfundsvernet.

150 Det går særdeles langsomt med det rettslige oppgjør med Samfundsvernets ledere, og selv om Leidangen nu er fratatt statsbevilgningen er det fare for at den fortsatt blir bestående, delvis illegalt og beskyttet og hjulpet av sine hittidige ledere der fortsatt får bli stående som officerer i hær og flåte.

155 Hvordan skal vi så bekjempe fascismen? Vår politikk må legges slik an at de brede arbeidende folkemasser aktiviseres til kamp mot fascismen. Og her må vi lære av Frankrike og Spania, hvor enhetsfronten skapes i arbeiderbevegelsen, og hvordan folkefronten utvider denne kampfront til veldige masser av småborgerskap, bønder, intellektuelle etc. Massenes krav om å stanse fascismen
160 her i landet ennu mens den er forholdsvis lite utviklet, må bli så sterk at storting og regjering må imøtekomme kravet om å forby de fascistiske provokasjoner, slik at fascistmøtene blir forbudt og deres organisasjoner oppløst. Vi må reise massekravet om at politiet ikke stilles til tjeneste for Quisling og Co.s utfordrende opmarsjer og møter. Der må ryddes op med de fascistiske
165 offiserskadre, de må renses ut av hæren. En almindelig demokratisering i befalsrekkene gjennomføres. De fagorganiserte arbeidere må gjennom sin veldige organisasjon delta aktivt i kampen mot fascismen, ikke minst ved stadig å holde socialismens idé levende i rekkene, men fremfor alt ved den aktive kamp for sine lønns- og arbeidsvilkår.

170 De unge arbeidere og arbeidsløse må gjennom A.I.F., gjennom politiske og faglige organisasjoner trekkes med i kampfronten mot fascismen. Ikke minst har den politiske skolering gjennom A.I.F. overordentlig stor betydning, således at ungdommen virkelig forstår hvad fascismen innebærer. Vår oppgave blir det å
175 sørge for denne politiske opdragelse blant annet gjennom arbeiderungdommens veldige sportsorganisasjon.

Men kampen mot fascismen har også en annen og meget vesentlig side. Uten en energisk og fremgangsrik kamp for arbeide og brød kan de brede massers
180 vernekraft mot fascismen ikke styrkes. Hver liten kamp for lønnsforbedringer, hver hundre mann som i dag bringes i ordentlig tariffbetalt arbeide, hver bedring i hjelpen og understøttelsen til de arbeidsløse betyr i dag en svekkelse av fascismen. Det gir massene nytt håp og ny tro på sin egen aksjonskraft, det

185 skaper den fasthet i arbeiderfronten som gjør det umulig for fascismen å slå en bresje i muren med sin demagogiske og forvirrende agitasjon.

Derfor, kamerater, er i dag den kamp vi organiserer for dagskravene, kampen for lønningene og brødbiten en del av kampen for å stanse fascismen og trenge den
190 tilbake. Slik må vi på alle måter og i alle kamper rette hovedstøtet mot fascismen og reaksjonen, og med den største dristighet søke å skape den bredeste enhets- og folkefront med alle proletariske og antifascistiske organisasjoner.

Ser vi litt på den økonomiske stilling for det arbeidende folk, må det innrømmes
195 at tross veksten i arbeidernes klassekrefter er denne ikke særlig endret under D.N.A.s ettårige regjering. Den krisepolitikk som har vært ført, har arbeidsfolket måttet betale, og dens goder har i alt for stor utstrekning blitt storbønder og kapitalister til del. Antallet av arbeidsløse er faktisk like høyt som ifjor, til tross for det utvilsomme konjunkturopsving. Produksjonsindeksen er -
200 hvis første halvår 1933 legges til grunn med 100 - i februar i år steget til 125 mot 115 i januar. I 1935 var indekstallet 115. Produksjonsmiddelindustrien viser en jevn topphøide med 122, både i januar og februar, mens konsumsjonsmiddelindustrien er meget ujevn. Eksportindustrien er på hele 139 i februar.

205 Det er gode tider for de norske kapitalflater. I 1935 øket produksjonsverdien med ca. 72 millioner kroner. Fra år til år siden 1933 er produksjonen øket, men allikevel har antallet av arbeidsløse tendens til å stige. Hele den norske skibsflåte er ute i fart, men fremdeles er det 6000 registrerte ledige sjøfolk.

210 Dette viser at der foregår en rask rasjonalisering, som øker utbytningen. Vel er i 1935-36 antallet av arbeidere på innskrenket tid blitt betydelig mindre. Arbeiderne har i større utstrekning full uke. Men dette opveier ikke tilnærmelsesvis produksjonens økning. Altså foregår en rask rasjonalisering i
215 bedriftene, og stadig mere profitt presses ut av arbeiderne.

Hertil kommer at prisnivået er betraktelig steget. Det er en velkjent sak allerede. Men på tross av dette fikk arbeiderne ifjor ved våropgjørene bare sine lønninger prolongert. Ved høsttariffene lyktes det for arbeiderne å oppnå 2-3 procent
220 forhøielse - som selv om det er en bedring, dog ikke på langt nær svarer til prisstigningen. Reallønningen er altså sunket.

225 Etter foretatte beregninger øket den samlede lønnssum i fjor med ca. 7 millioner - mens produksjonsverdien øket med 72 millioner. Vi kan således konstatere at såvel arbeidernes reallønn som arbeidernes del av den samlede produksjonsverdi falt.

230 Men nu har arbeiderne efter forslag fra kommunistene tatt op kravet om dyrtidstillegg - lønnskompensasjon for prisstigningen. I Oslo, Trondheim, Bergen, Kristiansand - ja praktisk talt over det hele land reises kravet. Arbeiderne viser herved at de er innstillet på å ta offensiven. Nu gjelder det å øke massetrykket, å forberede kampen for dyrtidskravene, for dermed å hindre den reformistiske forhandlingslinje og de evige forhandlinger. Arbeiderne
235 trenger lønnskompensasjon straks.

Det er ingen hemmelighet at det er regjeringens krisepolitikk i forståelse med Bondepartiet som er skyld i en stor del av prisstigningen. Gjennomførelsen av
240 Bondepartiets linje i støtten til landbruket, har drevet prisene på de viktigste næringsmidler voldsomt op.

Arbeiderklassen har intet imot at den arbeidende bonde får en skikkelig pris på sine varer. Men dette spørsmål må løses i samband med kampen for at
245 arbeiderne får en skikkelig betaling for sin arbeidskraft.

Regjeringen må tvinges til å legge kursen om, således at krisepolitikken føres under mottoet: De rike skal betale! Og i stedet for som nu at krisemidlene går i lommene pa storbønder og kapitalister for den altoverveiende del, må det bli
250 småbrukerne, småbøndene og fiskerne, foruten arbeiderne som får nytte av den. Det er derfor de stemte med D.N.A. i 1935. De trodde på løftene.

Trykket for å innfri disse løfter må forsterkes, og heri ligger en av våre aller viktigste opgaver. Bondepartiets økonomiske krav er kapitalistenes krav.
255 Fascistene spekulerer demagogisk i at D.N.A. svikter sine løfter. Sikkert er det, at å fortsette denne undfallenhetspolitikk overfor de reaksjonære, er skjebnesvangert for det arbeidende folk. Det gjør reaksjonen dristig og pågående. Den stiller nye krav - og resultatet blir stadig verre forhold for det arbeidende folk.

260 Derfor må vi mobilisere massene om deres krav, om kriseplanen og

valgprogrammets arbeiderkrav. Her må fagorganisasjonen være den avgjørende basis, og det er særdeles gledelig at kravene om dyrtidskompensasjon nu er
265 kommet slik i forgrunnen blandt de fagorganiserte.

De fagorganisertes kamp for kravene, som i første rekke må baseres på aktiviteten på arbeidsplassene - og i fagforeningene - vil også være den beste garant mot byråkratiseringen i fagbevegelsen.

270

Vi kjenner tilsidesettelsen av medlemmenes bestemmelsesrett fra tariffoppgjøret i skog og land og transporten og andre fag ifjor. Spesielt nu siden D.N.A.s regjering kom til, har mottoet for den faglige ledelse vært: Arbeidsfred for enhver pris.

275

Dette har arbeidskjøperne utnyttet. Men som følge av denne sin hovedlinje har reformistene temmelig grovt undlatt å ta hensyn til arbeidernes krav og mening og har hindret at arbeiderne selv har fått treffe avgjørelsen.

280 Dette har imidlertid vakt sterk misnøie, blandt de organiserte arbeidere. De vil bevare sin organisasjon slik de at selv er herre i huset. Derfor går vi sammen med våre venstreinnstilte kamerater i fagforeningene, slik som det blev gjort siste høst i samorgansasjonen i Oslo og utformer enkelte praktiske linjer for å bevare demolirariatet i fagbevegelsen, så vinner en slik linje tilslutning og seier.

285

Fagbevegelsen må være fundamentet i hele vårt arbeide for arbeiderklassens enhet. I fagbevegelsen finner vi kjernen av den norske arbeiderklasse, den kjerne, som også må bli bæreren av enhetsfronten og folkefronten. Men det å kunne mobilisere fagbevegelsens masser i kampen, det avhenger av vårt eget arbeide i
290 fagbevegelsen, vårt arbeide i det små. Det er nemlig veien til å vinne massenes tillit.

Det er ikke så meget kritikken av andre, som vårt eget arbeide som fremmer arbeidenes tillit til oss Vi må saklig kritisere. Vår tone og sprog må være preget av
295 at her taler klassefelle til klassefelle. Vi må søke å etablere det intime samarbeide med de venstreinnstilte arbeidere i D.N.A., sammen med dem drøfte alle forslag m.v. Vår opgave er å isolere de uforbederlige høireelementer, de som til skam og skade for arbeiderne vil drive samarbeide med klassefienden, og dermed litt efter litt utlevere arbeiderne til reaksjonen og fascismen.

300

Denne saklige, positive tone må vi utvikle i hele vårt virke.

305 Når vi f. eks. saklig kritiserer D.N.A.s regjering fordi de ikke holdt hvad de lovet, så må vi ikke gjøre idet slik at reaksjonære krefter kan utnytte oss i sine bestrebelser på å styrte regjeingen for å innsette en reaksjonær regjering.

310 Men vi må fremholde at D.N.A.s regjering vilde være en sterk regjering nettop hvis den en gjennomførte arbeidernes krav, og i gjennomførelsen støttet sig på arbeidernes faglige og politiske organisasjoner.

Kamerater!

315 Det er et felt av vårt arbeide som for så vidt hører med i vårt faglige arbeide - arbeidet blandt de arbeidsløse.

Det er anslagsvis 170 000 arbeidsløse her i landet. Deres eksistens er forverret i og med prisstigningen.

320 Vi må reise de arbeidsløse om kravet å få arbeide, og ikke arbeide som avspises med noen øre timen i betaling, men arbeide som betales efter de tariffer som er fastlagt for ordinært arbeide av samme art.

325 I stedet for at statsmidlene anvendes til støtte for kapitalister og storbønder, høie renter og avdrag til kapitalistene, til militærvesenet etc., må der igangsettes samfundsnyttig arbeide.

330 Der må optas med fornyet styrke kravet om lov om arbeidsløshetstrygd på statens bekostning.

Innad i de arbeidsløses organisasjoner må vi saklig og begrunnet reise de arbeidsløse for deres krav og hertil påkalle alle fagorganiserte arbeideres støtte. Det er viktig å utjevne kløften mellom de i arbeide og de ledige, og dermed hindrer vi også fascistenes demagogiske spekulasjon blandt de arbeidsløse.

335 Vi må åpent innrømme at vårt arbeide på dette felt, særlig det siste året, ikke har vært som det burde. Enhetsfrontens fiender, de høireinnstilte ledere innenfor arbeiderbevegelsen, har forsøkt å utnytte fagkongressens vedtak i 1934 til å holde kommunistene utenfor de arbeidsløses foreninger. Vi har fulgt den riktige

linje: alle arbeidsløse i en forening. Men det har vist sig at bare der hvor vi virkelig har utført noe i det daglige småarbeide for de arbeidsløses interesser, har vi kunnet mobilisere massene av de ledige til å sette enhetslinjen igjennem. Andre steder har våre kamerater ikke vært resolute i kampen for en enhetlig organisasjon. Her har vi splittelsen gående fremdeles og det hindrer oss i å nå ut til de brede lag av arbeidsløse. Denne nølende holdning må vi gjøre slutt på. Også på dette felt gjelder det at komunistene går ut blant massene og virker og lever blandt dem.

345

350

Siden VII kongress har vårt partis arbeide for enheten vunnet fremgang. Kongressen, dens behandlinger og beslutninger vakte voldsom interesse i den norske arbeidervegelse. Diskusjonen tok fart. For første gang på lange tider sporet man en ærlig vilje hos klassefellene i D.N.A. til virkelig å trenge inn i hvad komunistene vil.

355

Kongressens løsen om å konsentrere all kraft mot reaksjon og fascisme, vant begeistret tilslutning. Enhets idé slo rot. Og disse klassefeller ønsker ikke å utslette komunistene, slik som høireelementene i D.N.A., men de ser i komunistene motvekten mot klassesamarbeidets politikk, mot den sosialdemokratiske ideologis fremtreden.

360

Vi er kommet på diskusjonsfot med medlemmer og tillitsmenn i D.N.A. I partiorganisasjoner, A.U.F.-lag og fagforeninger er holdt titall av foredrag av vare kamerater.

365

Som eksempel kan nevnes samarbeidet i fagforeningene, vedtakene i Oslo samorganisasjon, i arbeidsløsesforeningene, hvor nu beslutningene om å anerkjenne komniunistene vedtas.

370

Mellem A. U. F.-lag og N.K.U. består god forbindelse og samarbeide. I Bergen er det felles løsen for arbeideravisene nu: "Ut med borgerpressen, inn med arbeiderpressen!" Aktiv fellesoptreden mot fascistene har forekommet på flere steder.

375

Opposisjonen mot den politikk som fører til økede priser, mot kneblingen av de fagorganisertes frie kamprett vokser. Denne opposisjon i D.N.A. er ennu svak og uklar. Det blir vår centrale opgave å befordre den.

380 Våre kameraters praktiske fagforeningsarbeide har øket tilliten, og bevirket at nye tillitshverv er betrodd våre kamerater.

Men vi må erkjenne at vi i partiet ikke holder tempoet med radikaliseringen, og utnytter mulighetene. Den forbenede sekterisme som ennå råder i vårt parti er
385 den største hindring for å ta skritt til å få kameratslig drøftelse og samarbeide med D.N.A.s medlemmer og tillitsmenn. Det gjelder forberedelse av fagforeningenes generalforsamlinger, samorganisasjonsmøter o.s.v.

Er noen i tvil om at vi kunde ha hatt enda raskere fremgang, om forberedelsene
390 hadde vært bedre? Det gjelder de tariffrevisjoner som har forekommet. Det gjelder det kontinuerlige, det bevisste, systematiske enhetsarbeide på arbeidsplassen, for der å legge grunnlaget for kampen for kravene - mot høirekursen, klassefreds- og samarbeidet med borgerskapet.

395 Skal vi komme videre, må vi skånselsløst utrydde sekterismen i våre rekker. Kamerat Dimitrov talte på VII -kongress om sekterismen som en "inngrodd last" i mange partier. Også for oss er sekterismen den største hindring for en besluttsom gjennomførelse av VII kongress' vedtak, under våre gunstige objektive forhold.

400 Vi må knytte nærmere, nøiere forbindelse med tillitsmennene i D.N.A. Befeste disse forbindelser og gjøre dem varige. Drøfte alle spørsmål kameratslig med D.N.A.s medlemmer og organisasjoner. Reise forslag sammen med dem. Vise dem ubetinget tillit.

405 For det arbeidende folks skyld er dette kameratslige samarbeide nødvendig. Det er nemlig den eneste måte hvorpå vi kan virkeliggjøre enheten, kampenheten mot reaksjon og fascisme.

410 Det er klart at for oss er det av den aller største betydning å ha en riktig bedømmelse av D.N.A.

D.N.A. behersker idag det overveldende flertall av det arbeidende folk. Men D.N.A. er ikke et enhetlig parti. Vi kan i hovedsaken tale om tre hovedretninger.

415

Det er for det første den åpne, konsekvente høireretning. Den er talsmann for
420 det intime samarbeide med borgerskapet. De er innpiskerne for
koalisjonspolitikken på det parlamentariske område. De inntar en forsonlig
holdning til fascismen her i Norge så vel som i Tyskland. De er uforsonlige
fiender av enhver enhetsfront- og folkefrontbevegelse. Det er mange gamle
funksjonærer og ledere fra socialdemokratiet før 1927 - høiresocialistene - i
425 denne retning.

Den annen gruppe er den som siden 1923 har spilt den ledende rolle i D.N.A.
og som også idag har den bredeste innflytelse blandt arbeidermassene. Dette
centrum understøtter og holder under armene høireelementene, muliggjør den
430 hittidige regjeringsspolitikk, idet den dekker over regjeringens reaksjonære tiltak
med radikale ord og fraser. Samarbeidet med Bondepartiet utlegges som taktiske
manøvrer. De skaper stadig nye illusjoner. I spissen for denne fløi finner vi
Tranmæl.

435 Tusener av arbeidere som understøtter de centristiske førere, er ærlige,
kampvillige klassefeller. Blandt disse finnes de fleste faglige tillitsmenn. Med stor
dyktighet og ved å ta hensyn til disse massens revolusjonære stemninger og
utnytte deres revolusjonære tradisjoner, har centrumsfløiens førere forstått å
fremstille D.N.A. som det revolusjonære parti, og kommunistene som
440 splitterne.

Vi kan minne om 8. juni 1934, for å få et treffende bilde av denne centrums-
fløis ledere. De gikk tilsynelatende med i kampen mot kneblingsloven, idet de
ikke våget å ta kampen op mot arbeidermassenes forbitrelse. Tranmæl tordnet
445 foran stortinget mot tukthuslovgivningen, mens han selv var med å bestemme
at hans partigruppe noen timer senere stemte for kneblingslovens fleste
punkter, undtatt ett.

De måtte ofre flertallet i Landsorganisasjonens sekretariat, ved kongressen 1934,
450 skjønt de virkelig ansvarlige selvsagt var D.N.A.s ledelse med Tranmæl i spissen.

Den tredje fløi er de arbeidere og tillitsmenn som kommer i sterkere og sterkere
opposisjon til koalisjonspolitikken, til samarbeidet med borgerskapet. Denne
455 fløi, som ennå er nølende og uensartet, ikke enhetlig sammensveiset, mister mer
og mer tilliten til de centristiske ledere. De vil samarbeide med kommunistene,

og de vil lede D.N.A. inn på den revolusjonære klassekamps vei.

460 Denne fløi har tilslutning av en rekke faglige tillitsmenn, av tillitsmenn og medlemmer i A.U.F., hvor hele organisasjoner har uttalt sig for den, samt av enkelte partitillitsmenn.

Disse kanerater går inn for enhetsfronten, eksempelvis 1. mai, og listeforbund
465 ved stortingsvalget. De går inn for N.K.U.s plattform i samlingsforhandlingene, og de opponerer åpent mot samarbeidet med bondepartiet og den krisepolitikk som drives.

Vårt partis perspektiv overfor D.N.A. består i den opgave sammen med
470 venstrefløien å forvandle D.N.A. til et revolusjonært parti, på den måte at alle høirelementer jages vekk.

Enkelte vil stille spørsmålet: Er dette mulig? Er ikke D.N.A. blitt så
gjennemsyret og bundet av samarbeidet med borgerskapet at denne forvandling
475 umuliggjøres. Har ikke eksponentene for klassesamarbeidets politikk slikt tak over medlemsmassene at de kan hindre det?

Jeg tror, kamerater, at vi vilde overse avgjørende ting hvis vi svarte ja på disse
spørsmål.

480 For det første har den norske arbeiderklasse ypperlige kamptradisjoner, med slike dønninger inn i de siste år at det først var i 1928 D.N.A.s ledelse våget å la utgå av partiets program satsen om proletariatets diktatur. Vi vet hvilken misnøie dette skapte. Den dag idag er brede lag av D.N.A.s medlemmer
485 forbitret over denne "modernisering" av programmet.

Det var jo faktisk også ved å operere med "venstre"-standpunkter det lyktes
centrum i 1923 å trekke flertallet med sig ut av Komintern.

490 Den norske arbeiderklasse har aldri vært tilhengere av den socialdemokratiske ideologi, de socialdemokratiske prinsipper og retningslinjer for den politiske og faglige arbeiderbevegelse. Tvertimot. De har holdt kampens, klassekampens fane høit. De har suget lærdommer fra den russiske revolusjon. De har bekjempet byråkratiseringen, og energisk slått tilbake gjentagende forsøk fra
495 lovgivningens side på å kneble organisasjonene. De brøt streikebryterparagrafen

222 så lenge at man nu har måttet opheve den. De knuste loven om tvungen voldgift i 1928. De knuste også stort sett kneblingsloven i 1934, i den mening den var tenkt. De har brutt og bryter de nye avstemningsreglene for meglingsforslag. Og går vi lenger tilbake, kjenner vi tradisjonene fra dyrtidsbevegelsen i 1917, fra arbeider- og soldatrådsbevegelsen i 1918, fra generalstreiken mot intervensjonen mot Sovjet-Unionen i 1919. Ved Lenins begravelse i 1924 blev budskapet gitt at alle hjul skulde stå.

505 Den norske arbeiderklasse tok sig åtte timersdagen selv, etterpå kom stortinget med sin lov. Arbeiderne lar sig ikke knekte.

I 1931 svang lockoutmakerne sultepisken i 5-6 måneder over de organiserte arbeidere. Kampen var bitter, men to ganger forkastet arbeiderne forslaget til overenskomst, efter måneders sultekrig!

Nei, arbeiderne ofrer i kampen, fordi de vet at uten kamp, ingen resultater!

515 Og nu ser vi kravet om lønnstillegg for prisstigningen er reist med slik styrke at landsorganisasjonens sekretariat har måttet love å ta det under behandling.

Det er denne arbeiderklasse, det er i første rekke disse fagorganiserte masser, som utgjør D.N.A.s medlemmer.

520 Er det ikke klart for oss at disse klassefeller må vi som kommunister søke å ytterligere aktivisere på klassekampens seierrike vei?

525 For å komme dette vårt mål nærmere, å forvandle D.N.A. til et revolusjonært parti, stiller vi for den norske arbeiderklasse spørsmålet om organisatorisk enhet mellom D.N.A. og N.K.P.

530 En slig organisatorisk samling på klassekampens grunn er den sikreste garanti for at det arbeidende folk i Norge reiser den seierrike kamp mot den fremrykkende fascisme, stanser den og knuser den.

Den organisatoriske samling kan ikke være en platonisk forening uten innhold, men en mobilisering til klassekamp.

For oss er det dødsens alvor når vi foreslår organsatorisk enhet, og ingen

manøvre slik som vi ofte beskyldes for. Vi vil og må føre en seig uophørlig kamp for dannelsen av arbeiderklassens revolusjonære parti, her i Norge som i andre land.

540 Her hos oss er det lettere enn i mange andre land, nettop av de grunner som tidligere er anført.

I dette arbeide må vi vise den klare forståelse av hensikten, hvorfor vi vil dette. Fascismens faretruende raske fremmarsj i nærsagt alle land, avskaffelsen av det
545 borgerlige demokrati og opprettelsen av det fascistiske terrorvelde, det, kamerater, må gjøre klart for oss at vi må tilpasse oss situasjonen og gjøre hvad situasjonen krever. Ellers vilde vi være slette elever av, Lenin, Stalin og Dimitrov.

550 Vi må i vårt land virkeliggjøre Dimitrovs ord på VII kongress:

"Ja, kamerater, vi er for et enhetlig politisk masseparti for arbeiderklassen. Men derav følger at det er nødvendig, som kamerat Stalin sier, å ha et kampparti, et revolusjonært parti som er tilstrekkelig dristig til føre proletariatet til kamp for å
555 erobre makten, som har tilstrekkelig erfaring til å orientere sig i de kompliserte forhold under den revolusjonære situasjon, og er tilstrekkelig smidig til undgå alle undervannsskjær på veien til målet".

Kamerater!

560

Virkeliggjørelsen av denne oppave, betinger at vi ytterligere endrer mange ting i vårt partis forhold til D.N.A. Når vi bevisst tar sikte på å omskape D.N.A. til et revolusjonært parti, ved å befordre venstrebevegelsen, ved å føre kampen sammen med venstrefløien, må vi være klar over grunnlaget, måten hvorpå det
565 kan skje.

Jeg har tidligere pekt på fagbevegelsen og den venstrebevegelse som der er under utvikling. Den største del av D.N.A.s medlemmer utgjøres av fagforeningene som er kollektivt tilmeldt D.N.A.

570

Vi må ytterligere forøke de fagorganisertes innflytelse, deres avgjørende betydning i D.N.A. ved å øke fagforeningenes antall i D.N.A. og anbefale fagforeningene som ennå ikke er tilsluttet D.N.A. å tilslutte sig dette.

Mener vi det nemlig alvorlig med å forvandle D.N.A., trenger vi de fagforeninger innenfor D.N.A. som hittil, fordi de politisk var uenig i klassesamarbeidets politikk, har holdt sig utenfor, eller sogar i det senere har meldt sig ut. Er det noen tvil om at opposisjonen, venstrebevegelsen kan styrkes gjennom fagforeningene? Nei. De er basisen.

Kommunistenes arbeide må gå ut på en konsekvent gjennomførelse av en riktig klassepolitikk, som helt og fullt overensstemmer med arbeiderklassens interesser. Kommunistene som medlemmer av D. N.A. gjennom fagforeningenes kollektive tilslutning må arbeide for den norske arbeiderklassess politiske enhet, og selvfølgelig den organisatoriske enhet på klassekampens grunn.

Vårt parti er idag den eneste konsekvente forkjemper for enheten. Men enhetstrangen vokser hos arbeiderne i D.N.A., fordi de forstår at enhet med kommunistene betyr klassekamp i stedet for samarbeide med borgerskapet, betyr seier i stedet for nederlag.

Vi vet at enkelte venstreinnstilte kamerater i D.N.A. idag leker med tanken av en spaltning av D.N.A.

De sier at hvis valget den 19. oktober gir arbeiderflertall og hvis der ikke efter valget skjer en radikal endring i D.N.A.s politikk, så blir partiet sprengt.

Vi og disse kamerater i D.N.A. må imidlertid forstå at det ikke er opgaven. Opgaven er å øke presset fra den voksende venstrefløy, øke det slik at partiet fra øverst til nederst legger kursen om.

De uforbederlige høireelementer som da vil fortsette samarbeidet med borgerskapet, må bli skjøvet vekk.

Den norske arbeiderklasse er idag ikke tjent med en spaltning av D.N.A., fordi det vil bety å utlevere en uforholdsmessig stor del av prektige klassefeller til høirefløyen, til klassesamarbeidets politikere. Derved avskjærer vi disse masser fra klassefronten mot reaksjonen og fascismen.

Vår opgave er å gjøre denne klassefront så bred som mulig. Derfor advarer vi

615 mot spaltningstankene, og kommunistene som gjennom fagforeningene blir medlemmer av D.N.A., må bekjempe disse spaltningstendenser. Det centrale er å sikre gjennomførelsen av en riktig klassepolitikk, og en forening av det kommunistiske parti og D.N.A.

620 Vi vil gjennomføre hvad kamerat Dimitrov anviste på VII kongress. Han sa:

"Vi er for arbeiderklassens politiske enhet! Derfor er vi beredt til det mest intime samarbeide med alle socialdemokrater som er for enhetsfronten og opriktig støtter en forening på det nevnte grunnlag. Men nettop fordi vi er for enheten, vil vi beslutsomt kjempe mot alle "venstreinnstilte" demagoger som forsøker å
625 utnytte de socialdemokratiske arbeideres skuffelse til å danne nye socialistiske partier eller internasjonaler med front mot den kommunistiske bevegelse og således utdyper splittelsen i arbeiderklassen."

630 Men som nevnt er det avgjørende hvilken hensikt, hvilken mening og hvilket grunnlag samlingen foregår på.

Vårt landsmøte bør stille D.N.A.s centralstyre og dets landsmøte konkret forslag om forhandlinger for opprettelsen av den organisatoriske enhet. Og heri må vi selvsagt presisere det grunnlag vi mener bør ligge til grunn for samlingen.
635

Dette forlag er klart og tydelig trukket op i VII kongress' beslutninger efter anvisning av kamerat Dimitrov. De kan sammenfattes i følgende:

640 1. Full uavhengighet av borgerskapet. Det betyr at D.N.A.s politiske samarbeide med Bondepartiet må avbrytes.

Man kan ikke samtidig med at man fører klassekamp samarbeide med klassefienden.

645 Reformistenes samarbeide med arbeidskjøperne når det gjelder arbeidernes lønns- og arbeidsvilkår, må opphøre. Undfallenheten overfor fascistorganisasjonene må det bli slutt på. Innskrenkninger i de demokratiske rettigheter for det arbeidende folk kan ikke tåles. Tvert imot må vi opta arbeidet for å utvide dem!

650

2. At man anerkjenner nødvendigheten av den revolusjonære omstyrtelse av

borgerskapets herredømme, opprettelsen av proletariatets diktatur i form av rådssystemet.

655

Det betyr kullkastelse av påstanden at samfundsmakten erobres gjennom flertall i stortinget. Den som vil socialismen tenker ikke på å utkonkurrere eller løskjøpe kapitalistene gjennom statskapitalismen, slik som Colbjørnsen og likesinnede nu er talsmenn for.

660

Her står vi foran det avgjørende prinsippsspørsmål i arbeiderbevegelsen, og vi kan påstå at de siste tyve års utvikling har gitt kommunistene rett. Socialdemokratismen har overalt ført til nederlag for det arbeidende folk, mens Sovjet-Unionen er det beste bevis for riktigheten av vår opfatning.

665

Det er maktkampen det gjelder, fremgangslinjene for den, det er eiendomsretten til produksjonsmidlene og alle samfundets verdier for øvrig kampen står om. Og da er kapitalistklassen ikke et fredelig og føielig lam, men en rasende løve.

670

Derfor, kamerater, stiller vi styrtelsen av borgerskapets herredømme og opprettelsen av arbeidernes egne maktorganer som grunnlag for enheten.

3. En klar erklæring om i tilfelle av imperialistisk krig ikke å støtte det egne lands borgerskap.

675

Vi erindrer ennu socialdemokratiets forræderi i 1914, da krigen brøt ut. I stedet for å appellere til den proletariske internasjonalisme, og gjennom aksjoner i overensstemmelse med vedtatte beslutninger stanse krigen, deltok de reformistiske ledere i det chauvinistiske hylekor, gikk inn for krigsbevilgningene og blev medskyldig i at millioner arbeidere blev slaktet ned.

680

Også idag ser vi chauvinismen levende i socialdemokratiets lederkadre. Med socialdemokratiets stemmer økes krigsbevilgningene i de fleste land. Fedrelandsforsvaret er det store slagord.

685

Ingen, uten kapitalen, tjener på krigen. Derfor må oppgaven være å virkeliggjøre Lenins stolte ord, nemlig å forvandle den imperialistiske krig til borgerkrig for endelig å befri det arbeidende folk for krigens årsaker: kapitalismen og det kapitalistiske system.

690

4. Det indre partidemokrati må sikres.

695 Det betyr at medlemmenes selvbestemmelsesrett må gjøres gjeldende. Full diskusjonsfrihet, full selvbestemmelsesrett for de lavere organisasjoner. De viktige avgjørelser må treffes av medlemsmassene, og ikke av en fåtallig ledelse på toppen. Ledere som handler imot medlemmenes vilje må utskiftes.

700 I det hele: Medlemmenes vilje må være bestemmende for ledelsen, og ikke omvendt, slik som ofte nu i D.N.A.

Kamerater. På denne basis kan der i Norge skapes et arbeiderklassens enhetlige klassekampparti. Det står til oss å kjempe for at dette parti blir til virkelighet.

705 Selvfølgelig kan spørsmålet om den organisatoriske enhet ikke sees adskilt fra aksjonsenheten. Aksjonsenhetens idé har uten tvil vokset sterkt i den norske arbeiderklasse.

710 Vi vet at arbeiderpartiets ledelse bekjemper aksjonsenhetens og enhetsfronten med den begrunnelse at den låser fast splittelsen. De innrømmer at enhetsfronten og folkefronten i Frankrike og Spania har stanset fascismens fremmarsj. De innrømmer også at folkefronten i Frankrike har bidratt til å hindre krigsprovokatørenes eventyrpolitikk. Men her i Norge, sier de, er forholdene helt anderledes. Nuvel, Det norske Arbeiderpartis ledelse skal få 715 anledning til i praksis å enwise om de virkelig vil samling med det kommunistiske parti.

720 Derfor må vårt landsmøte stille forslag til Det norske Arbeiderpartis centraistyre og landsmøte om organisatorisk samling på klassekampens grunn. Parallellt med eventuelle forhandlinger herom vil vi utrettelig fortsette vårt arbeide for fellesoptreden av alle kampvillige arbeidere mot arbeidskjøperne, mot krig og fascisme, for arbeidernes lønns- og arbeidsvilkår, for de demokratiske rettigheter.

725 For å påskynde venstrebevegelsen og for å styrke massenes enhetsfrontvilje, og selvfølgelig for å forbedre vår kontakt med arbeiderne og tillitsmennene i Det norske Arbeiderparti, må vi ta fatt på vår enhetsplattform og løse de nærliggende spørsmål. 1. mai står for døren, og en samlet optreden på klassekampens grunn denne dag, vil befordre forståelsen og muligheten for

samling.

Ifjor lyktes det vårt parti på over tredve steder å skape enhetlig optreden 1. mai, delvis med to talere. Men denne enhet kom i stand i direkte kamp mot Det
735 norske Arbeiderpartis ledelse. Også i år utgår ordre fra Det norske Arbeiderpartis ledelse at ingen felles arrangements med kommunistene skal finne sted.

Imidlertid er det for måneder tilbake fra våre kamerater optatt et energisk arbeide for felles optreden, og det er den beste utsikt til at antallet av
740 fellesdemonstrasjon og fellesmøter blir større enn ifjor. Et karakteristisk bevis for venstrebevegelsens utvikling i fagorganisasjonen er beslutningen i Oslo faglige Samorganisasjons representantskap om 1. mai. Det politiske grunnlag som blev vedtatt der er følgende:

745 "Fram til mønstring 1. mai mot krig og fascisme, for fred og frihet.

Fram for lønnskompensasjon for prisstigningen, høiere levestandard for alle arbeidere og funksjonærer.

750 Fram for arbeiderseier ved stortingsvalget."

Et forslag fra styret om at samorganisasjonen og Oslo arbeiderparti i år i fellesskap skulde forestå 1. maiarrangementet blev forkastet av representantskapet. Jeg tror vi kan si, når, det gjelder 1. mai, at enhetstrangen og
755 enhetsviljen i den norske arbeiderklasse allerede har kommet tydelig til uttrykk.

For vårt parti står i de nærmeste måneder et spørsmål av den aller største betydning. Det er høstens stortingsvalg.

760 Etter et års regjering av Det norske Arbeiderparti, og med den sikre forvisning hos det arbeidende folk at det ved dette stortingsvalg kan lykkes å erobre flertallet, stilles vårt parti overfor spesielle opgaver. Vi har den sikre tro, at ved en fellesoptreden av Det norske Arbeiderparti og vårt parti vil fremstøtet ved valget og utnyttelsen av stemmene bli slik at reaksjonen vil tilføres et nederlag.
765 Derfor har vi foreslått, at under forutsetning av at man ved forhandlinger kommer til enighet om listeforbund i Bergen, Trondheim, Telemarksbyene, Finmark og Hedmark, er vårt parti villig til å undlate å stille lister i de andre valgkretser. I disse kretser vil vårt parti opfordre sine medlemmer og tilhengere

770 om å stemme Det norske Arbeiderparti.

Hermed, kamerater, har vi tydelig og klart lagt for dagen vår gode vilje til å gjøre vårt til at flertallet kan sikres. De uttalelser og beslutninger som i de seneste uker er vedtatt rundt omkring i landet i fagforeninger, idrettslag, A.U.F.-

775 organisasjoner, viser at vi her er på rett vei. Det gjelder for oss å påskynde denne kampanje i masseorganisasjonene, således at Det norske Arbeiderpartis ledelse og dets landsmøte blir satt under et slikt press av de arbeidende masser at de ikke uten å komme i motsetning til et avgjort flertall av det arbeidende folk kan avvise forslaget om listeforbund.

780

Det er klart, kamerater, at vi ikke er for et flertall på stortinget som vil fortsette den nuværende kurs som Arbeiderpartiets regjering har fulgt. Kursen må legges om, således at arbeiderflertallet utnyttes mot reaksjonen og fascismen, utnyttes til en krisepolitikk til fordel for de fattige på de rikes bekostning, utnyttes for å

785

understøtte de fagorganisertes kamp for å bedre lønns- og arbeidsvilkår. Flertallet må utnyttes til å opheve alle kneblingslover mot fagorganisasjonen, for effektiv hjelp til de titusener av arbeidsløse i form av arbeidsløshetsstrygd på statens bekostning til de som ikke kan skaffes beskjeftigelse. Flertallet må utnyttes til å styrke forbundet mellom den arbeidende bonde- og

790

fiskerbefolkning og industriarbeiderklassen. På denne måte, kamerater, vil arbeiderflertallet bidra sitt til å hindre fascismens videre fremrykning i Norge, hindre at reaksjonen velten alle krisens byrder over på det arbeidende folk.

Avgjørende for listeforbundets skjebne er den massebevegelse vi kan reise før

795

D.N.A.s landsmøte 22.-24. mai. Men også selve dette landsmøte trenger fra vår side en viss forberedelse. Vi må komme i kontakt med de venstrestillede tillitsmenn, med de som velges til landsmøtet. Vi må på kameratslig måte diskutere med dem de viktige klassespørsmål, diskutere med dem listeforbundet, regjeringens politikk, de fagorganisertes kamp for sine interesser, taktikken i

800

kampen mot fascismen og krigen o.s.v. Vi må drive konkret politikk. Og vi må målbevisst utvikle venstrebevegelsen i Det norske Arbeiderparti. De som skal drive venstrebevegelsen fremover, er sammen med oss medlemmene og tillitsmennene i Det norske Arbeiderparti rundt omkring i landet. Frem for alt avhenger det av oss om venstrebevegelsen skal komme over i organiserte former

805

fra den spontanitet og uensartethet som nu er til stede, til en virkelig bevisst og organisert opposisjon. Det avhenger av oss om venstrebevegelsen skal ledes inn i det positive samarbeide med kommunistene, som er avgjørende for Det norske

Arbeiderpartis omdannelse til et revolusjonært parti og samlingen i ett
810 revolusjonært parti.

Det vilde være hensiktsmessig om kommunistene sammen med de
venstreinnstilte i arbeiderpartiets organisasjoner, hvad enten det er
fagforeninger kollektivt tilsluttet, eller rene partiforeninger kunde utarbeide et
815 kort, konkret utkast til aksjonsprogram. Dermed sikrer man opposisjonen en
plattform. Denne plattform må inneholde de enkle, centrale klassekrav, de som
det faktisk hersker enstemmighet om innen den norske arbeiderklasse.

Representantene til Det norske Arbeiderpartis landsmøte må da velges på
820 grunnlag av denne plattform. Ved en tilstrekkelig bred bevegelse vil denne
plattform nødvendigvis måtte bli tatt op til diskusjon på landsmøtet.

Gjennem opposisjonen og denne plattform må vi sørge for at spørsmålet om
825 arbeiderbevegelsens organisatoriske enhet blir stilt på bredt grunnlag på
landsmøtet. Istedenfor samarbeide og felles optreden med Bondepartiet, må
ledelsen bli stillet overfor en sterk opposisjon som vil samarbeide med
kommunistene. Det skulde være så meget lettere, nu da Bondepartiet under
Hundseids ledelse har beluttet å gå i listeforbund med det halvfascistiske
830 Fedrelandslag og med Frisinnede venstre.

Regjeringen og ledelsen for Det norske Arbeiderparti må også på sitt landsmøte
bli stilt til ansvar for den utenrikspolitikk som er drevet. Nu da krigsfaren er
overhengende og da alle vet at det i første rekke er Hitler-Tyskland som er
835 krigsprovokatøren, er det dobbelt nødvendig for dem som vil bevare freden å
orientere sig mot Sovjet-Unionen som i handling har bevist at de er konsekvente
forkjempere for freden. Den passive holdning overfor Hitler-Tysklands
provokasjoner - som er nedlagt i den isolerte nøytralitetspolitikk - betyr i
virkeligheten en understøttelse av Hitler-Tyskland.

840

I overensstemmelse med det alt overveiende flertall av det norske folk, som er
motstandere av fascismen, må det kreves at undfallenheten for fascismen
ophører. Denne undfallenhet gjør nemlig både de innenlandske og utenlandske
fascister mer pågående og aggressive. I denne forbindelse må vi også kreve av Det
845 norske Arbeiderparti og dets regjering, at militærbudgettet istedenfor å forhøies
må skjæres ned. Det er riktig som det er sagt at oprettholdelsen og økningen av

bevilgningene til militæret betyr en øket fare for krig. Det gir nemlig skinn av at man i Norge er rustet og gir krigsprovokatørene for så vidt det moralske
850 grunnlag for et angrep. Det norske Arbeiderpartis slagord fra før valget i 1933 om militærvesenets millioner til de arbeidsløse må tas opp påny.

Det kommunistiske parti har stillet konkret forslag om nedskjærelse av
855 militærbudgett med 6,5% million kroner, og vi må sammen med kameratene i Arbeidernes Ungdomsfylking, Norges kommunistiske ungdomsforbund og kameratene i Det norske Arbeiderparti fortsette kampen mot militarismen i Norge.

860 Regjeringen og Arbeiderpartiets ledelse fremstiller saken slik, at det bare er iår og fordi det ikke har flertall i stortinget, at de har gått med på dette militærbudgett. Men kamerater, denne linje tilsvarer den som socialdemokratiet i Sverige og Danmark allerede i årevis har fulgt. Det er derfor all grunn til å rope varsko, således at den norske arbeiderbevegelse ikke blir trukket inn i den
865 militaristiske hvirvel som nu går over verden. Vi skal også være opmerksom på at militarisme og fascisme går hånd i hånd, og det er i første rekke de fascistiske officerer som er de militaristiske aktivister.

Vårt parti har reist krav om utrenskning i hæren av alle fascistiske og reaksjonære
870 officerer, ophevelse av alle frivillige terrororganisasjoner og garder som Leidangen og Samfundsvernet. Alene derved kan vi ha garanti for at hæren i et givet tilfelle ikke settes inn mot det arbeidende folk.

Kamerater! På et frontavsnitt av vårt partis arbeide må vi innrømme at det har
875 vært meget store svakheter. Det er arbeidet blandt bøndene og fiskerne. Vi må innrømme at vi i vårt parti ikke tilstrekkelig klart forstår at med den særegne karakter som Norge har, med de veldige masser av småborgerskap, av småbønder og fiskere, er det utillatelig å forsømme arbeidet blandt Dem. Erfaringene fra andre land har vist oss at det er i første rekke blandt disse lag
880 fascismen skaffer sig sin massebasis. De gjør det ved sin demagogiske agitasjon, ved sine løfter om at ved å følge dem skal de komme ut av den nødstilstand som den kapitalistiske krise har ført dem opp i. De appellerer til småborgerskapets hat til storkapitalistene. Fascistene opererer jo med at de vil bekjempe den råtne kapitalisme like så vel som marxismen. Vi skal være opmerksom på at med den
885 krisetilstand som råder blandt fiskere og småbønder her i landet kan det være

grobunn for fascismen.

890 Vårt partis bondehjelpsprogram har sikkert vært et bra program teoretisk sett, men det har ikke vært et program som kunde mobilisere de arbeidende masser på landsbygden. Derfor er det nødvendig at vi reviderer vårt bondehjelpsprogram i overenstemmelse med den foreliggende situasjon og stiller op de populære krav som er fiskernes og småbøndenes egne krav.

895 Med den krisepolitikk som er drevet av Arbeiderpartiet og Bondepartiet i fellesskap og med Bondepartiet som den utslagsgivende, er det naturlig, at krisemidlene i første rekke har gått til storbøndene.

900 Vi må kreve en krisepolitikk som kommer småbøndene til gode, og en krisepolitikk hvor midlene ikke skaffes til veie å utplyndre arbeiderklassen og andre fattige gjennom fordyrelse av levnetsmidlene. Gjeldsspørsmålet har kommet i bakgrunnen i den senere tid. Det er selvfølgelig bevisst, fordi Arbeiderpartiet og Bondepartiet ikke våger å røre ved finanskapitalens krav.

905 Vårt parti må reise småbrukerne og småbønderne til å kreve at det foretas en effektiv gjeldsoprydning og at rentefoten settes ned til 21/2à3 procent. Kravet om ophør av tvangsauksjonene må reises med fornyet styrke. Kravene må reises i første rekke gjennom småbrukernes -og fiskernes egne organisasjoner. Disse organisasjoner er nu i rask og gledelig vekst. Eksempelvis kan nevnes at i
910 Hedmark er det nu 172 småbrukerlag med over 3300 medlemmer.

Vi må reise kravet om revisjon av jordloven, om forøkelse av nydyrkningsbidraget, om bureisningsbruk for den arbeidsløse ungdom på slike betingelser at de kan eksistere som mennesker. Vi må reise kravet om statsbidrag
915 til driftsfond for småbrukere, småbønder og fiskere. Vi må reise kravet om en omlegning av korntrygden så den blir en støtte for de mindre jordbrukere og at midlene til den ikke tas inn i form av høyere priser på levnetsmidler. Vi må kreve utjevningsavgiften på melk omlagt således at de små produsenter fritas for avgiften. Vi må arbeide for å styrke det frivillige kooperative samvirke, spesielt i
920 omsetningen av småprodusentenes produkter. Vi må utvikle samvirket i form av redskapslag og lignende. Vi må stille forslag om at skattebyrden for disse befolkningslag lettes, at deres besetning og redskaper fritas for formuesskatt. Vi må befordre samarbeidet mellom småbrukerlagene og fiskerlagene og arbeidernes faglige organisasjoner på landsbygden.

For å befordre opslutningen og kampen for disse krav, må kommunistene aktivt arbeide i småbrukernes og fiskernes egne organisasjoner. Vår politikk må ta sikte på å krysse den klassesamarbeidslinje som nu har fått utvikle sig fritt på landsbygden. Vi må drive opplysningsarbeide om klasseforskjellen, men vi skal anskueliggjøre denne ved å reise til aksjon disse befolkningslag for deres interesser.

Når det gjelder de titusener av fattige fiskere må vi gå i spissen for fiskernes krav om en effektiv støtte fra staten til fiskerne. Dette gjelder i første rekke bedre priser og avsetningsforhold, det gjelder syketrygden for fiskerne, det gjelder å frigjøre fiskerne mest mulig fra handelskapitalens utbytning. Selvfølgelig gjelder det også å sikre fiskerne redskap og teknisk utstyr.

Vi må knytte båndet mellom industriarbeiderklassen og disse fattige befolkningslag ved at industriarbeiderne gjennom sin mektige faglige organisasjon støtter op om de fattige bønders og fiskeres krav. Dermed hindrer man at de fascistiske og reaksjonære krefter spekulerer i motsetningene mellom by og land.

Vi må gjøre klart for arbeiderklassen at uten å erobre disse befolkningslag som sine forbundsfeller, er det ikke mulig å sperre veien for fascismens fremmarsj. Det er heller ikke mulig uten støtte fra disse befolkningslag å erobre samfundsmakten og å beholde den.

Ut fra disse betraktninger må det være klart, at det tomrum i partiets arbeide som det nu faktisk har vært i spørsmålet om landsbygden, må vi radikalt endre. Muligheten for vårt partis arbeide, muligheten for aksjon er ingen i tvil om er til stede. Det gjelder bare om å ta fatt.

Kamerater! Vi kan således siden 7. kongress påvise at vi på enkelte felter har fremgang, mens vi på andre felter har stilstand.

Dette gjelder også utviklingen av selve det kommunistiske parti. De sterke sekteriske hemninger som vi uten tvil har i vårt parti kommer til uttrykk ved motstand mot eller for liten dristighet i enhetsfrontens brede politikk. Vi oppfatter de sosialdemokratiske arbeidere og tillitsmenn på samme måte som før. Vi forstår ikke at radikaliseringen pågår, at frykten for fascismen og reaksjonens

965 fremstøt hos disse skaper stigende vilje til samarbeide med oss. Men frem for alt har vi ikke forstått å utnytte den økende politiske innflytelse som vårt parti har til å styrke vårt parti organisatorisk.

Vi må ikke lukke øinene for at vår brede enhetsfrontpolitikk hos enkelte
970 kamerater fører til den misforståelse at det ikke er så nødvendig å arbeide for partiets utvikling. Vi hevder jo, at vårt parti er den eneste konsekvente forkjemper for enheten såvel aksjonsenheten som den organisatoriske enhet. Derfor er det nettopp nødvendig at vårt parti blir så sterkt, så kampdugelig som mulig. Vi må tilpasse vår organisasjonsform etter de objektive forhold. Vi må
975 utvikle partiet ideologisk ved planmessig skoleringsarbeide. Vi må fornye partiet ved å trekke inn i tillitshvervene nye kamerater. Vi må målbevisst søke å utvikle partiet blandt de lag og på de steder som er avgjørende for klassekampen i Norge, nemlig blandt industriarbeiderne i Syd-øst-Norge. Vi må gjøre utviklingen av partiet til et virkelig politisk arbeide. Hva hjelper det at vi har
980 gode retningslinjer og riktige beslutninger hvis vi ikke har et parti, en organisasjon som kan gjennomføre disse beslutninger. Hva hjelper det at vi søker å hitføre den organisatoriske enhet hvis vi ikke mot Arbeiderpartiets ledelse som bekjemper enheten, har en sterk organisasjon og en organisasjon i vekst og utvikling, som kan tale enhetens sak?

985 Vi må ikke stille betingelser når arbeidere kommer og vil slutte sig til partiet. Det er innenfor partiets medlemsrekker vi skal skolere og opdra de nye til gode klassekjempere. Ut fra disse må vi hverve de beste arbeidere for partiet Og dette vårt hvervearbeide må ikke være tilfeldig og planløst, men bevisst og systematisk.
990 Frem for alt er det nødvendig å hverve for partiet slike som har massenes tillit, slike som har bevist gjennom sitt arbeide at de er trofaste mot arbeiderklassens sak og går i spissen for arbeiderklassens kamp.

Men er det dermed sagt at vi akter å rive op innenfor venstrebevegelses-seen i
995 D.N.A., trekke ut de beste lengst komne der for å gjøre dem til partimedlemmer hos oss?

Nettopp mot slike opfatninger må vi gjøre den mest energiske protest, kamerater.

1000

De aktive, innflytelsesrike kamerater i venstrefløien i D.N.A. og denne venstrefløi som helhet skal bli i sitt parti. Sammen med oss skal denne

1005 venstrebevegelse nå så langt at der ikke skal være noe motsetningsforhold
mellem den ting å stå kollektivt tilsluttet D.N.A. og den ting å være medlem
av Norges kommunistiske parti. Det vil og skal vi nå på veien frem til enheten.

1010 Partiets utvikling avgjøres i første rekke av kadrene. Vi må innrømme at
behandlingen og utviklingen av kadrene i vårt parti ikke bare er mangelfull, men
ofte fullstendig uriktig. Kamerat Dimitrov festet på Kominterns kongress,
opmerksomheten ved kaderspørsmålet. Dessverre må vi innrømme at disse
anvisninger fra kamerat Dimitrov ikke har vært tilstrekkelig påaktet hos oss. Vi
kan overhodet ikke si, at vi i vårt parti har hatt en planmessig kaderpolitikk.

1015 Vi står overfor opgaven å prøve de gamle kadre, sentralkomiteen,
distriktsledelsene og avisredaksjonene. Vi må konkret stille spørsmålet om disse
tillitsmenn fremdeles er de rette på de rette plasser, d.v.s. om disse kamerater er i
stand til å sette ut i det praktiske liv de nye retningslinjer og oppgaver for vårt
parti. Vi må i de lavere partiorganisasjoner systematisk trekke nye kamerater inn
1020 både for å opdra dem og for å skape større friskhet i våre partiledelser.

Jeg vil feste opmerksomheten ved kamerat Dimitrovs usedvanlig klare, konkrete
spørsmålstilling om kadrene på 7. kongress. For det første må man lære å kjenne
folkene, således at hver kamerat kan settes til det arbeide som han passer og hvor
1025 han kan utvikles. For det annet å gjennomføre en riktig befordring av kadrene.
For det tredje å utnytte nytte kadrene klokt, d.v.s. å forstå å utnytte de verdifulle
egenskaper hos hver enkelt. For det fjerde systematisk å hjelpe og understøtte
kadrene. For det femte å dra omsorg for å bevare kadrene.

1030 Videre påviste kamerat Dimitrov hvordan man skal gå til verks ved utvalget av
kadrene, nemlig å velge de som for det første har hengivenhet for
arbeiderklassens sak, troskap mot partiet og er prøvet, for det annet har den
nærmeste forbindelse med massene, hvilket for oss vil si at vi i første rekke må
utvelge i partiets ledelser de kamerater som på det nøieste er knyttet til
1035 fagbevegelsen. For det tredje evnen til selvstendig å orientere sig og ikke være
redd for å ta ansvaret for beslutninger. For det fjerde disiplin og bolsjevikisk
stålsatthet både i kampen mot klassefienden og i uforsonlighet overfor alle
avvikelser fra bolsjevismen linje.

1040 Vi må således kamerater, få større planmessighet i utvalget og oppdragelsen av
våre kadre. Derfor må vi systematisk utvikle vårt skoleringsarbeide. Ikke et

abstrakt teoretisk opplysningsarbeide, men tilpasset de praktiske oppgaver.

1045 Til vårt viktigste arbeide hører også arbeidet blandt den opvoksende slekt. Den
som har ungdommen med sig, behersker fremtiden, heter det. Den centrale
opgave i arbeidet blandt ungdommen er å hindre at ungdommen innfannges av
de reaksjonære og fascistiske krefter. Derfor må vårt parti og ungdomsforbundet
1050 utvikle enhetsarbeidet slik at det kan føre til opprettelsen av den organisatoriske
enhet mellom A.U.F. og N.K.U. Selv om A.U.F.s ledelse hittil har avvist alle de
riktige og dristige skritt som N.K.U. siden Kims 6. kongress har gjort for å
hitføre den organisatoriske enhet, må dette arbeide utrettelig fortsettes. Det er
ikke en oppgave som bare skal overlates ungdommen, men det er i høieste grad en
oppgave for vårt parti, hvis partiet for alvor skal reise den antifascistiske
1055 enhetsfront og folkefront i dette land.

Kamerater, hermed kommer jeg til slutten av min innledning. Den centrale
oppgave som altså står for landsmtret er i praksis i vårt land å omsette i handling
de riktige beslutninger som Kominterns 7. kongress fattet således at det
1060 arbeidende folk i dette land kan undgå den skjebne som våre klassefeller i
Tyskland, Italia og andre land har lidd. Vi må innrømme at vi ennå har mange
svakheter, mange store mangler i vårt arbeide i partiet. Vi må innrømme at vi
ikke som bolsjevikere og i Dimitrovs ånd og mening helt og fullt har forstått våre
oppgaver. Men på grunnlag av landsmøtets vedtak må vi fylle vår plass i Den
1065 kommunistiske Internasjonales rekke på en for det arbeidende folk i Norge
riktig måte.

Kilde

1070 Den politiske situasjon og oppgavene i kampen for arbeiderklassens enhet. Emil Løvliens foredrag og
Landsmøtets politiske resolusjon. Oslo 1936

Emner

Arbeiderbevegelsen, Arbeiderpartiet, Arbeidsløshet, Bønder, Europa, Fagbevegelsen, Fascisme, Fattigdom,
Fedrelandslaget, Kommunisme, Landsmøtetale, Nazisme, Valg

URI

1075 <https://www.virksommeord.no/tale/kampen-for-arbeiderklassens-enhet>

1080